

Махсма Степан Григорович

Функціональний аналіз локальної ідентичності як ресурсу політичного розвитку локальної спільноти

УДК 32.22/28(477.62)

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2022-2.7>

Махсма Степан Григорович
аспірант кафедри політології
та міжнародних відносин
Маріупольського державного
університету
пр. Будівельників, 129А, Маріуполь,
Донецька область, Україна

Показано, що значний інтерес для політичної науки та практики сьогодення набувають різні типи територіальних (локальна, регіональна, національна, глобальна), або просторово-територіальних ідентичностей, які можна розглядати як комплекс просторових, територіальних та регіональних специфічних характеристик самовизначення, на основі певної системи цінностей, поведінки та територіальних інтересів. Визначено, що особливе місце в структурі територіальних ідентичностей посідає локальна ідентичність, що зберігає своє значення та впливає на свідомість і поведінку локальних територіальних спільнот, виконує важливі у сучасному суспільстві функції. Метою дослідження є аналіз сутнісних та функціональних характеристик локальної ідентичності, визначення її впливу на політичний розвиток локальної спільноти. Наукові завдання: з'ясувати особливості територіального підходу до дослідження ідентичності; проаналізувати сутність та особливості локальної ідентичності; розглянути функції та роль локальної ідентичності у суспільстві; визначити політичні функції локальної ідентичності як ресурсу політичного розвитку локальної спільноти. Підкреслено, що у дослідженні були використані системний та соціокультурний підходи, дискурсний, соціологічний, функціональний та інші методи наукового аналізу. Проаналізовано сутність, структурні елементи та функції локальної ідентичності, доведено, що локальна ідентичність може стати важливим механізмом конвертації локальної ідентичності у конструктивні соціально-політичні практики локальної території та спільноти. Обґрунтовано, що локальна ідентичність виконує ряд найважливіших політичних функцій, таких як: легітимація політичного розвитку локального співтовариства; формування платформи політичних цілей та цінностей локальної спільноти; політична та громадянська мобілізація; розвиток політичної комунікації. Наявність локальних політичних інтересів та цінностей формують політичні ідентичності мешканців локальної спільноти. Наголошено, що локальні політичні ідентичності мають потужний конструктивний потенціал суспільних процесів і розглядаються як значний ресурс розвитку локальних територій, впливають на динаміку і розвиток політичних процесів і відносин суспільства в цілому.

Ключові слова: просторово-територіальна ідентичність, локальна ідентичність, функції локальної ідентичності, локальна спільнота.

Вступ. Для сучасного суспільства, де людина приймає участь у безлічі різного типу взаємодій одночасно, характерні складні багаторівневі соціальні, у тому числі політичні, ідентичності, що знаходяться в певній ієрархії у процесі самовизначення соціальних суб'єктів.

Значний інтерес сьогодення для політичної науки та практики набувають різні типи територіальних (локальна, регіональна, національна, глобальна), або просторово-територіальних ідентичностей, які дають можливість розглядати територіальну ідентичність ширше, включаючи різні види простору (політичного, соціального, культурного та ін.). Територіальна ідентичність найчастіше досліджується відносно регіональної чи локальної (місцевої) ідентичності, тобто вона є зонтичною аналітичною категорією, яка включає різні рівні ідентичності [12]. Вона структурується (формується) на індивідуальному рівні, але проявляється (затверджується) як колективна, оскільки йдеться про соціальну спільноту, яка пов'язана між собою соціальними, політичними, культурними взаємозв'язками, історичним досвідом та пам'яттю.

Сьогодні територіальна ідентичність дедалі більше розглядається як комплекс просторових, територіальних та регіональних специфічних

характеристик самовизначення, на основі певної системи цінностей, поведінки та територіальних інтересів. Простір стає системоутворюючим початком просторово-територіальної ідентичності [10, с. 10]. Територіальні ідентичності можуть не співпадати з адміністративними одиницями, а виходити за його межі і визначатися, перш за все, як ментальний конструкт-феномен [18, с. 10].

Особливе місце у структурі ідентичності посідає локальна ідентичність, яка, незважаючи на сучасні процеси глобалізації, зберігає своє значення та впливає на свідомість і поведінку локальних територіальних спільнот, виконує важливі в сучасному суспільстві функції.

Про збереження (і навіть підвищення) ролі локального у просторово-територіальному самовизначенні індивіда у світі, що глобалізується, стверджували З. Бауман [2], Р. Робертсон [19, с. 30] та ін. Так, Р. Робертсон, стверджуючи взаємозв'язок глобального та локального, ввів поняття «глокалізація», підкреслюючи одночасність та взаємообумовленість цих процесів.

Значний інтерес, обумовлений процесами децентралізації, з боку дослідників викликає соціально-політичний потенціал локальної ідентичності, як фактор розвитку локальних спільнот, основа

колективної солідарності, субсидіарної демократії та інструмент політичної мобілізації [17].

Мета та завдання. Метою дослідження є аналіз сутнісних та функціональних характеристик локальної ідентичності, визначення її впливу на політичний розвиток локальної спільноти. Для досягнення поставленої мети було поставлено такі завдання: з'ясувати особливості територіального підходу до дослідження ідентичності; проаналізувати сутність та особливості локальної ідентичності; розглянути функції та роль локальної ідентичності у суспільстві; визначити політичні функції локальної ідентичності як ресурсу політичного розвитку локальної спільноти.

Методи дослідження. Дослідження сутності та функцій локальної ідентичності передбачає міждисциплінарний підхід, використання цілого ряду загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, що застосовуються в політології, соціології, соціальній географії, психології та ін. У роботі над статтею застосовувались системний та соціокультурний підходи, що дозволило проаналізувати комплекс основних чинників (географічних, політичних, соціокультурних, соціально-економічних та ін.), які впливають на формування та функціонування локальної ідентичності, визначити вплив локальної ідентичності на особливості політичної ідентичності мешканців локальної спільноти, їх політичної культури, політичної свідомості та поведінки, формування специфіки політичного простору. У роботі активно застосовувалися дискурсні методики для аналізу теоретичних підходів до визначення сутності локальної ідентичності, соціологічний метод для виявлення ролі локальної ідентичності у самовизначенні українських громадян, у вивченні їх політичних уподобань на виборах різних рівнів, функціональний аналіз для визначення ролі локальної ідентичності у розвитку локальної спільноти та суспільства у цілому та інші методи та прийоми наукового аналізу.

Результати дослідження. Локальна політична ідентичність належить до просторово-територіального типу політичної ідентичності, при якій особливу роль відіграє маркер території. Дослідження «територіальної ідентичності» починається у межах американської школи гуманістичної географії [5] у середині ХХ ст. (К. Зауер, Дж. Райт, Д. Лоуентал, І. Туан та ін.) у контексті категорії «відчуття місця». Починаючи з 70-х рр. ХХ ст. концепт отримує розвиток у Європейській суспільній географії як категорія «територіальна ідентичність» у роботах Г. Роуз, К. Кальдо, М. Кітінга та А. Паасі. В українському науковому просторі інтерес до територіальної ідентичності починає проявлятися у першому десятилітті ХХІ ст. як окремий напрям у соціальній географії (М. Гнатюк, М. Дністрянський, Я. Олійник, О. Мельничук та ін.), а також як категорія соціальної ідентичності у соціології, полі-

тології, етнополітології, психології та інших соціальних науках (Г. Коржов, Р. Кирчів, В. Лісовський, Л. Нагорна та ін.) [13, с. 7-17].

Територіальний підхід до ідентичності передбачає визначення її рівнів та типів. Так, Л. Нагорна визначає п'ять рівнів територіальної ідентичності «макрорегіональний, національний, етнічний, регіональний і локальний» та підкреслює, що національна, етнічна та регіональна ідентичності можуть бути подвійними чи ситуативними, тому що людині часто важко визначитися, вона ідентифікує себе одразу з декількома рівнями. Типовим проявом локальної ідентичності авторка вважає ідентичність з певною місцевістю, із конкретним містом, селом [9, с. 43, 54].

Ідентичності локального рівня детермінуються комплексом специфічних «місцевих» факторів (територіально-географічних, історичних, політичних, соціально-економічних, соціокультурних, міфологічних, топонімічних та ін.), а також особливостями інших типів соціальних ідентичностей (етнічної, соціальної, громадянської, національної та ін.). Тому в структурі локальної ідентичності можна виділити різні соціальні аспекти: етнічний, релігійний, культурний, політичний, психологічний та ін.

Локальна ідентичність відноситься до горизонтального типу ідентичностей, є первинною ланкою в ієрархії територіальних ідентичностей та вбудована у структуру регіонального і більш широкого простору (національного, глобального). Наявність локальних політичних інтересів та цінностей формують політичні ідентичності мешканців локальної спільноти. Консолідована локальна ідентичність посилює суб'єктність локального співтовариства у політичних процесах різних рівнів: локального, регіонального, загальнонаціонального.

Згідно із соціологічним загальнонаціональним дослідженням, яке було проведено Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно із соціологічною службою Центру Разумкова з 29 липня по 4 серпня 2021 року в усіх регіонах України за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей, 59% респондентів вважають себе насамперед громадянами України, 19% ідентифікують себе з населеним пунктом, 11% – з мешканцями регіону, в якому вони проживають [1]. Тобто, одна третина громадян України пов'язує себе, в першу чергу, з локальною або регіональною територією.

На думку польських науковців А. Слиза та М. Щепаньского, «в даний час локальне співтовариство простіше описати, ніж дати його точне визначення» [3, с. 3]. Автори відокремлюють територіальну спільноту (community), яку пов'язують із урбанізованими територіями, від локальної спільноти (local society), яка краще організована та «базується на сильному соціальному зв'язку та характеризується високим рівнем колективної

ідентифікації» [3, с. 4]. Науковці вважають, що «акторів локальної сцени об'єднує певна єдність цілей і коштів, що впливає із спільності повсякденного життя. Вона сприяє розвитку та мобілізує суспільну поведінку» [3, с. 5].

А. Слиз та М. Щепанський наголошують, що локальна та регіональна ідентичності пов'язані близькими термінами та дають наступне визначення цим ідентичностям: «Регіональна та – за аналогією – локальна ідентичність є особливими видами суспільної (колективної) та культурної ідентичності, заснованої одночасно на регіональній (локальній) традиції, що стосується чітко визначеної та делімітованої території, регіону (місця), її специфічних суспільних, культурних (символічних), економічних, або навіть топографічних рис, що відрізняють його від інших регіонів (місць)» [3, с. 5].

Схоже визначення локальної ідентичності дає українська дослідниця Г. Кісла. Вона розглядає локальну ідентичність «як ідентифікацію людини з місцевим співтовариством, почуття причетності по відношенню до подій, що відбуваються на території безпосереднього проживання (міста, району, селища, мікрорайону) [7].

Аналіз літератури показує, що більшість авторів роблять акцент на тому, що локальна ідентичність тісно пов'язана з особистісними смислами «уявного» локального співтовариства, значущими для окремої людини, що характеризують структуру локальної ідентифікації. Так, наприклад, Л. Овчиннікова підкреслює саме такі властивості локальної ідентичності і визначає її як «результат ототожнення себе з певним «місцем» фізичного простору, яке має символічну та ціннісну значущість, специфічну культуру, що формується під впливом колективного та індивідуального досвіду та взаємодії в межах локальної спільноти [12, с. 137].

На думку Л. Нагорної, територія стає ідентифікаційним символом тоді, коли є екзистенційною цінністю для людини, а не просто місцем проживання, що формує особливу ментальність, стереотипи поведінки та почуття причетності [9, с. 55].

Узагальнюючи різні підходи можна дати таке визначення локальної ідентичності: локальна ідентичність є первинним рівнем просторово-територіальної ідентичності, вона пов'язана з місцем походження чи проживання, з «малою батьківщиною», ідентифікацією з важливими та значущими для окремої людини особливостями: ландшафту, історичних та соціокультурних подій, соціально-економічного розвитку, поведінки членів локальної спільноти, на основі почуття причетності та суб'єктивного сприйняття локального простору.

Аналіз територіальних ідентичностей передбачає визначення її структурних компонентів (плас-тів), які дозволяють виділяти та досліджувати її сутнісні елементи у кожному окремому випадку – кейсі. Так, британно-шотландський політолог М. Кітинг,

спеціаліст з європейського регіоналізму, пропонує виділяти та досліджувати три основні пласти у структурі регіональної ідентичності: 1. Когнітивний (усвідомлення сутності регіону та його ключових характеристик); 2. Емоційний (сприйняття регіону порівняно з іншими); 3. Інструментальний (формування образу регіону як чинника політичної мобілізації) [6, с. 93].

Спираючись на М. Кітинга, українські автори Л. Овчиннікова, О. Семенова, А. Ткачук та Н. Наталенко пропонують аналізувати особливості локальної ідентичності на емоційному, когнітивному та поведінковому рівні. Поведінковий рівень автори розглядають як готовність, мотивацію та потребу суб'єкта до спільних дій на основі сформованого на емоційно-когнітивному рівні сприйняття себе як члена локальної спільноти [11, 14, 16].

У сучасних умовах локальна ідентичність виконує дуже важливі функції в суспільстві. Українські дослідники А. Ткачук і Н. Наталенко визначають наступні функції локальної (місцевої) ідентичності [16, с. 50-51].

1. На думку дослідників, локальна ідентифікація є чинником консолідації суспільства, так як є соціологічна закономірність між мірою прояву локальної ідентичності та їхньої громадянської позиції.

2. В умовах суспільної нестабільності, вважають науковці, локальна ідентичність може слугувати опорою щодо власного становища та визначеності, виконувати компенсаторну функцію під час втрати інших соціальних ідентичностей.

3. З другого боку, підкреслюють автори, локальні ідентичності спроможні конкурувати з іншими ідентичностями, наприклад, підживлювати сепаратистські настрої в рамках регіональної ідентичності, тому необхідно дуже уважно ставитися до конструювання завдань локальної ідентичності.

Спираючись на роботи різних дослідників, можна визначити більш широкий підхід до визначення функцій локальної ідентичності. Враховуючи соціальний, політичний, психологічний аспекти її функціонування можна стверджувати, що локальна ідентичність:

- сприяє громадянській самоорганізації локальної спільноти;
- формує локальну соціокультурну спільноту;
- впливає на лобювання своєї спільноти за її межами (земляцтва, лобювання на різних рівнях влади);
- сприяє формуванню інститутів громадянського суспільства (економічні, екологічні організації, культурні співтовариства та ін.);
- є важливим ресурсом розвитку території, тому що сприяє росту активності мешканців спільноти у вирішенні місцевих проблем;
- формує спільні цінності, смисли, орієнтири та консенсусні основи відносно цілей розвитку території;

- мобілізує спільноту до громадянської та політичної участі у вирішенні спільних проблем;
- формує стійкі орієнтири та стереотипи свідомості та поведінки;
- сприяє росту соціального капіталу території;
- виробляє механізми солідаризації;
- є важливим фактором формування місцевого патріотизму;
- впливає на соціалізацію індивіда, отримання первинного соціального досвіду;
- спрощує різні комунікації між людьми у політичній, соціокультурній, економічній сферах;
- впливає на маркетинг и брендінг територій;
- дає відчуття стабільності у світі, який швидко змінюється, глобалізується, є джерелом безперервності людського буття.

Аналіз функцій вказаних вище показує, що локальна ідентичність може стати важливим механізмом конвертації локальної ідентичності у конструктивні соціально-політичні практики території та локальної спільноти. Таке твердження є правомочним у зв'язку з тим, що локальна ідентичність виконує ряд найважливіших політичних функцій. До них, на наш погляд, можна віднести:

1. Легітимацію політичного розвитку локального співтовариства:

- легітимація органів місцевого самоврядування;
- сприяння, схвалення (або їх відсутність) діяльності місцевої адміністрації;
- підтримка регіональних або локальних політичних партій;
- розвиток системи місцевого самоврядування через політичні та громадянські ініціативи.

2. Формування платформи політичних цілей та цінностей локальної спільноти:

- визначення базових політичних цінностей через підтримку тих чи інших політичних партій та рухів на виборах;
- генерування цілей розвитку локального співтовариства, їх агрегація та артикуляція в органах місцевого самоврядування, у регіональних та національних структурах влади.

3. Політичну та громадянську мобілізацію:

- взаємодія з органами влади при ухваленні політичних рішень;
- формування інститутів громадянського суспільства;
- політичні та громадянські ініціативи, спрямовані на вирішення соціально-економічних проблем локальної спільноти;
- формування засад субсидіарної демократії на місцях.

4. Розвиток політичної комунікації:

- передача політичної інформації між політичними структурами, групами та індивідами локальної спільноти;
- політична соціалізація (засвоєння політичних цінностей, традицій, норм, особливостей політичної поведінки локальної політичної культури);

- отримання політичного досвіду та освоєння політичних практик;

- формування громадської думки.

Широкий репертуар функцій локальної ідентичності показує, що вона містить потужний конструктивний потенціал суспільних процесів і може розглядатись як значний ресурс розвитку локальних територій.

Особливості локальної політичної ідентичності у демократичних країнах виявляються під час виборів, підтримки тих чи інших політичних лідерів та партій. При цьому дуже часто пріоритет надається регіональним чи місцевим політичним партіям, які активно функціонують на території локальної спільноти. Це пояснюється тим, що у програмах «місцевих» партій (ними можуть бути і формально загальнонаціональні партії, як в Україні) велика увага приділяється регіональним, локальним (міським) проблемам та інтересам, що знаходить широкий відгук та підтримку у локальної спільноти. Особливості регіонального розвитку (історичні, соціально-економічні, соціокультурні) у поєднанні зі специфікою політичних ідентифікацій формують своєрідність місцевих політичних механізмів у системі владних відносин, створюють передумови утворення регіональних політичних режимів, специфіку становлення та розвитку політичної влади у міських локаціях [3].

Це підтверджують, наприклад, результати парламентських виборів в Україні [4] та особливо підсумки виборів до органів місцевого самоврядування 2020 р. [8].

Надмірна політизація локальної чи регіональної ідентичності під впливом місцевих еліт, за принципом «Ми» – «Вони», у контексті відносин з центром та з іншими регіонами держави, за слабко вираженої національно-громадянської ідентифікації, може посилювати відцентрові тенденції в регіонах, стати основою суспільного розколу. Так, Я. Олійник та О. Гнатюк звертають увагу на те, що територіальна ідентичність може бути не лише інструментом конструктивної трансформації регіону, а й деструктивно впливати на баланс відносин між регіонами, руйнувати ієрархію рівнів між центром та регіонами, породжувати сепаратистські настрої у територіальних спільнотах [13, с. 4].

Висновки. Таким чином особливе місце в структурі ідентичності посідає локальна ідентичність, яка, незважаючи на сучасні процеси глобалізації, «розмивання» різного роду меж, вплив соціальних мереж та інших інтегральних факторів, зберігає своє значення та виконує важливі в сучасному суспільстві функції, впливає на соціально-економічний та політичний розвиток локальних територіальних спільнот. Локальна ідентичність формує специфічні політичні цілі, інтереси та цінності, які характерні для конкретної території. Маркером локальної політичної ідентичності є політичні

вибори, підтримка тих або інших політичних партій, або рухів. Локальна політична ідентичність здійснює значний вплив на формування політичного локального простору, політичну поведінку мешканців локальної громади, розвиток політичних процесів та інститутів на місцевому та регіональному рівнях. Особливості політичних територіальних (локальних та регіональних) ідентичностей впливають на динаміку і розвиток політичних процесів і відносин всього суспільства у цілому.

ЛІТЕРАТУРА:

1. 30 років незалежності: які здобутки і проблеми зростання бачать українці й на що сподіваються у майбутньому. *Фонд «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва*. URL: https://dif.org.ua/article/30-rokiv-nezalezhnosti-yaki-zdobutki-i-problemi-zrostannya-bachat-ukraintsi-y-na-shcho-spodivayutsya-u-maybutnomu_2 (дата звернення: 12.01.2022).
2. Бауман З. Индивидуализированное общество/Пер. с англ. под ред. В.Л. Иноземцева. М.: *Логос*, 2005. 390 с.
3. Бевз Т. А. Регіональні особливості функціонування політичного режиму в Україні. *Зміни політичних режимів і перспективи зміцнення демократії в Україні : монографія*. Київ : ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2021. 416 с. С. 87-136.
4. Вибори народних депутатів України. *Центральна виборча комісія*. URL: <https://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2019/wp300pt001f01=919.html> (дата звернення: 14.12.21).
5. Гнатюк О.М. Ієрархічна структурованість просторової ідентичності населення України. *Економічна та соціальна географія*. Вип. 65. 2012. С. 242-250
6. Китинг М. Новый регионализм в Западной Европе. *Логос*. 2003. № 6. С. 67–116.
7. Кісла Г.О. «Локальна людина» в структурі ідентичностей українського населення. *Матеріали II Міжвузівської науково-практичної «Соціального розвитку сільських регіонів»*. Уманський національний університет садівництва. Умань. 2014. С. 133-135. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7304/local%20man.pdf;jsessionid=66450F0BFCD3229B34385F3B056EFA7E?sequence=1> (дата звернення: 10.01.22.0)
8. Місцеві вибори. Україна 2020. *Центральна виборча комісія*. Офіційний портал. URL: https://www.cvk.gov.ua/pls/vm2020/pvm005pt001f01=695pt00_t001f01=695.html (дата звернення: 15.01.22)
9. Нагорна Л.П. Регіональна ідентичність: український контекст. К.: *ІПіЕНД імені І.Ф.Кураса НАН України*, 2008. 405.
10. Носова Г. Ю. Просторові ідентичності епохи модерну та постмодерну. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Філософія» : науковий журнал. Острог : Вид-во НаУОА, 2018. № 21. С. 8–16. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/7445/1/4.pdf> (дата звернення: 12.10.21).
11. Овчиннікова Л. В. Локальна ідентичність як соціокультурний феномен: чинники формування та відтворення. *Дис... к. соц. наук*: 22.00.04. Харків, 2012. 192 с.
12. Овчиннікова Л. В. Місце та локальна спільнота як чинники формування локальної ідентичності.

Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія «Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи», 2012 (999). С. 137-142.

13. Олійник Я. Б. Територіальна ідентичність населення Подільського регіону : монографія / Я. Б. Олійник, О. М. Гнатюк. К. : ВПЦ «Київський університет», 2017. 223 с.
14. Семенова О. Локальна ідентичність та повсякденні практики мешканців Київського передмістя (на прикладі смт Глевахи). *Українознавство*. №4 (73) 2019. С. 143-155.
15. Слиз А., Щепанський М. Локальная и региональная идентичность в процессе глобализации. *Вісник СевДТУ*. Вип. 94: Філософія: зб. наук. пр. Севастополь: Вид-во СевНТУ, 2009. С. 3-7.
16. Ткачук А. Ф., Наталенко Н. В. Місцева ідентичність. Для територіальних громад і не тільки / А. Ткачук, Н. Наталенко. К.: *ТОВ «Видавництво Юстон»*, 2020. 97 с.
17. Brubaker R., Cooper F. Beyond identity. *Theory A. society*. *Dordrecht*, 2000. Vol. 29, n 1. P. 1-47.
18. Paasi A. The region, identity and power. *Regional Environmental Governance: Interdisciplinary Perspectives*. Theoretical Issues. Comparative Designs (REGov). 2011. Vol. 14. P. 9–16.
19. Robertson R. Glocalization: Time-Space and Homogeneity-Heterogeneity / R. Robertson. *Global Modernities* / [Ed. by M. Featherstone, S. Lash, R. Robertson]. L., 1995. P. 25-44.

REFERENCES:

1. 30 rokiv nezalezhnosti: yaki zdobutky i problemy zrostannia bachat ukraintsi y na shcho spodivaiutsia u maibutnomu [30 years of independence: what achievements and problems of growth Ukrainians see and what they hope for in the future] (2022). Retrieved from https://dif.org.ua/article/30-rokiv-nezalezhnosti-yaki-zdobutki-i-problemi-zrostannya-bachat-ukraintsi-y-na-shcho-spodivayutsya-u-maybutnomu_2 [in Ukrainian].
2. Bauman, Z. (2005) Individualizirovannoe obshchestvo [Individualized society]. M.: *Logos* [in Russian].
3. Bevz, T.A. (2021) Rehionalni osoblyvosti funktsionuvannia politychnoho rezhymu v Ukraini [Regional features of the functioning of the political regime in Ukraine]. *Zminy politychnykh rezhymiv i perspektyvy zmitsnennia demokratii v Ukraini: monohrafiia*, pp. 87-136 [in Ukrainian].
4. Vybory narodnykh deputativ Ukrainy [Elections of People's Deputies of Ukraine]. *Central Election Commission*. Retrieved from <https://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2019/wp300pt001f01=919.html>. [in Ukrainian].
5. Gnatiuk, O.M. (2012) Iierarkhichna strukturovanist prostorovoi identychnosti naseleennia Ukrainy [Hierarchical structure of the spatial identity of the population of Ukraine]. *Economic and social geography*, no.65, pp.242-250 [in Ukrainian].
6. Kiting, M. (2003) Novyj regionalizm v Zapadnoj Evrope [New regionalism in Western Europe]. *Logos*, no.6, pp.67-116 [in Russian].
7. Kisla, G.O. (2014) «Lokalna liudyna» v strukturi identychnosti ukrainskoho naseleennia [«Local man» in the structure of identities of the Ukrainian population].

Materials of the II Interuniversity Scientific and Practical Conference «Social Development of Rural Regions», 133-135. Retrieved from <http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7304/local%20man.pdf;jsessionid=66450F0BFCD3229B34385F3B056EFA7E?sequence=1> [in Ukrainian].

8. Mistsevi vybory. Ukraina 2020 [Local elections. Ukraine 2020]. Central Election Commission. Retrieved from https://www.cvk.gov.ua/pls/vm2020/pvm005pt001f01=695pt00_t001f01=695.html/ [in Ukrainian].

9. Nagorna, L.P. (2008) Rehionalna identychnist: ukrainskyi kontekst [Regional identity: Ukrainian context]. *Kyiv: Kuras Institute of Political and Ethnic Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine* [In Ukrainian].

10. Nosova, G.Yu. (2018) Prostorovi identychnosti epokhy modernu ta postmodernu [Spatial identities of the modern and postmodern eras]. *Scientific notes of the National University «Ostroh Academy»*. Philosophy Series, no.21, pp.8-16 [In Ukrainian].

11. Ovchynnikova, L.V. (2012) Lokalna identychnist yak sotsiokulturnyi fenomen: chynnyky formuvannia ta vidtvorennia [Local identity as a sociocultural phenomenon: factors of formation and reproduction] *Kandydats'ka dysertatsiia* [Candidate's dissertation]. Kharkiv, 192 p. [in Ukrainian].

12. Ovchynnikova, L.V. (2012) Mistse ta lokalna spilnota yak chynnyky formuvannia lokalnoi identychnosti [Place and local community as factors in the formation of local identity]. *Bulletin of VN Karazin KhNU*. Series

«Sociological research of modern society: methodology, theory, methods», no. 999, pp.137-142 [in Ukrainian].

13. Oliinyk, Ya., Hnatiuk, O.M. (2017) Terytorialna identychnist naseleennia Podilskoho rehionu [Territorial identity of the population of the Podolsk region]. *Kyiv: Kyiv University Publishing and Printing Center*, 223 p. [in Ukrainian].

14. Semenova, O. (2019) Lokalna identychnist ta povsiakdenni praktyky meshkantsiv Kyivskoho peredmistia (na prykladi smt Hlevakhy) [Local identity and everyday practices of Kyiv suburbs (on the example of Glevakha village)] *Ukrainoznavstvo*, no.4(73), pp.143-155 [in Ukrainian].

15. Sliz, A., Shchepan'skij, M. (2009) Lokal'naya i regional'naya identychnost' v processe globalizacii [Local and Regional Identity in the Process of Globalization] *Bulletin of SevSTU.: Philosophy*, no. 94, pp. 3-7 [in Russian].

16. Tkachuk, A.F. Natalenko, N.V. (2020) Mistseva identychnist. Dlia terytorialnykh hromad i ne tilky [Local identity. For local communities and more]. *Kyiv: Euston Publishing House*, 97 p. [in Ukrainian].

17. Brubaker, R., Cooper, F. (2000) Beyond identity. *Theory A. society. Dordrecht*, no. 29, n 1. p. 1-47.

18. Paasi, A. (2011) The region, identity and power. *Regional Environmental Governance: Interdisciplinary Perspectives. Theoretical Issues. Comparative Designs (REGov)*. no. 14., p. 9–16.

19. Robertson, R. (Ed.). (1995) *Glocalization: Time-Space and Homogeneity-Heterogeneity. London*, p. 25-44.

Functional analysis of local identity as a resource for local community political development

Mahsma Stepan Grigorievich

Postgraduate Student at the Department of Political Science and International Relations
Mariupol State University
Budivelnikiv Ave., 129A, Mariupol,
Donetsk region, Ukraine

Different types of territorial (local, regional, national and global) or spatial-territorial identities, which can be considered as a set of spatial, territorial and regional specific characteristics of self-determination, based on a certain system of values, behaviour and territorial interests are relevant for the political science and practice. Local identity is determined as the one that takes a special place in the structure of territorial identities. Local identity retains its importance and influences the consciousness and behaviour of local territorial communities as well as performs important functions in modern society. The aim of the study is to analyse the essential and functional characteristics of local identity as well as to determine its impact on the political development of the local community. Scientific tasks are the following: to find out the peculiarities of the territorial approach to the study of identity; analyse the essence and features of local identity; consider the functions and role of local identity in society; identify the political functions of local identity as a resource for political development of the local community. It is emphasized the systemic and socio-cultural approaches, discourse, sociological, functional and other methods of scientific analysis are used in the study. The essence, structural elements and functions of local identity are analyzed. It is proved that local identity can become an important mechanism of conversion into constructive socio-political practices of local territory and community. It is substantiated that local identity performs a number of important political functions, such as: legitimization of political development of the local community; formation of a platform of political goals and values of the local community; political and civic mobilization; development of political communication. The presence of local political interests and values shape the political identities of the inhabitants of the local community. It is emphasized that local political identities have a strong constructive potential of social processes and will be considered as a significant resource for the development of local territories, influence the dynamics and development of political processes and relations within society as a whole.

Key words: spatial-territorial identity, local identity, functions of local identity, local community.